

מיליון ל"י ליד שולחן ההימורים במונטה קארלו

כחמש דקות לפני שבע בערב, פנה שרהפנים, הדי"ר יוסף פנה, למקטיהרדיו שבמיונו הכנסת כדי להאזין לפרשנות התנ"ך השבועית שלו באידיש. לידו צעד ה"כ חרות, מאיר שיטרית, וכשראה זאת חברו ח"כ יצחק פריץ קרא לעברו: "ממתי אתה יודע אידיש?" ענה לו שיטרית: "אני לא יודע אידיש, אבל תנ"ך כן."

אבי טנק המרכבה, ה"כ אלוף ישראל טל, ידוע בווי כוחים עם מהנדסיו. באחד הוויכוחים סיפר להם על ערבי, שנשאל כיצד הוא קובע את הדרך הקצרה ביותר בין שני מקומות. הערבי אמר: "אני לוקח את החמור שלי, הוא תמיד מוצא את הדרך הקצרה ביותר." השואלים התעקשו: "ואם אין לך חמור?" השיב הערבי: "אז אני לוקח מהנדס."

סיפור אחר המתהלך בחוגי המרכבה הוא שקצין צה"ל לקח פעם חיילת בטרמפ, ושאל אותה מניין היא. כש השיבה שהיא מבאר-טוביה, עזר הקצין וקרא: "את צריכה ל" גלות לי, מי זה אברום הנפח?" הסתבר כי טליק, שגדל בבאר טוביה, רגיל להסתמך בכל מיקרה על איש זה, והיך הי מושב, שהיה מסוגל לתקן את הכל, בימים שבהם היתה באר טוביה היישוב היהודי הדרומי ביותר, וכימעט מנותק.

בזמן שח"כ הליברלים, יצחק זינגר, נאם מעל בימת הכנסת על המיפעלים הפטרור כימיים, נאלץ היושבראש, מאיר כהן, להפסיק. הוא אמר לח"כ המערך נפתלי ברזנובסקי: "לא ידעתי שאתה יודע לדבר בשפת-אילמים." התערב חברו של בלומנטל לסיעה, יהודה שא"י: "אבל הוא לא מדבר!" כהן: "כן, אני רואה, אבל זו שפת-אילמים." בתום נאומו של זינגר התבררה תוכנה של שיחת-הסימנים ש" שוחח בלומנטל עם שרהמיס חרויהתעשייה. בלומנטל ביקש מגידעין פת שיציע שהנושא יועבר לוועדה. ואילו הוא עצמו הציע להסיר את ההצעה מסדרי היום. לבסוף, בזמן ההצבעה על שתי ההצעות, נמנע פת מלת" מוך בהצעה שהוא עצמו הציע.

מפיק תוכנית כלבוטק, רפי גינת, סיפר כיצד הצליחו עובדי התוכנית לגלות את השיטה של הכנת הכרום הכבוש במיפעל מסויים, עליידי דריכת הכרום במגפיים, לדבריו, התי קשר מורה לנהיגה מרמתגן וביקש לדבר עם גינת אישית. אחרי שסירב לדבר עם כל אנשי הצוות, נטל גינת את השפופרת ואמר לו המורה: "אתה חייב לבוא!" גינת הסי ביר לו שאינו יכול לבוא אליו. לבסוף התרצה המורה והסכים לספר בטלפון על המיפעל השוכן ליד ביתו. גינת שלח לשם את אחד מאנשי-הצוות, וזה מיהר להתקשר אליו ואמר לו: "רפי, אתה חייב לבוא, דבר כזה כבר הרבה זמן לא ראתי!" השקטע ששודר בטל-וויזיה, וקשעס בדרך הכנת הכרום הכבוש, צולם ממירפסת ביתו של מורה-הנהיגה. לפני שידור התוכנית, הופעל על גינת לחץ שלא ישדר את הסר טון, בעיקר עליידי תעשיינים שונים. בין השאר טענו שה"כ רוב הכבוש נמכר בחו"ל, ברשת מרקס און ספנסר. אמר להם עלייך גינת: "תוצרת

רגלי ישראל, והוסף שהוא בדק את הנעשה גם במיפעלים אחרים, ושם המגפיים נועדו להליכה בילבד. סיכם גינת את פרק הכרום הכבוש: "אילו הייתי צופה, ככל הצופים, הייתי אומר לעצמי: מעניין, איך הם עושים רסקי-עגבניות?"

מירה אברך היתה

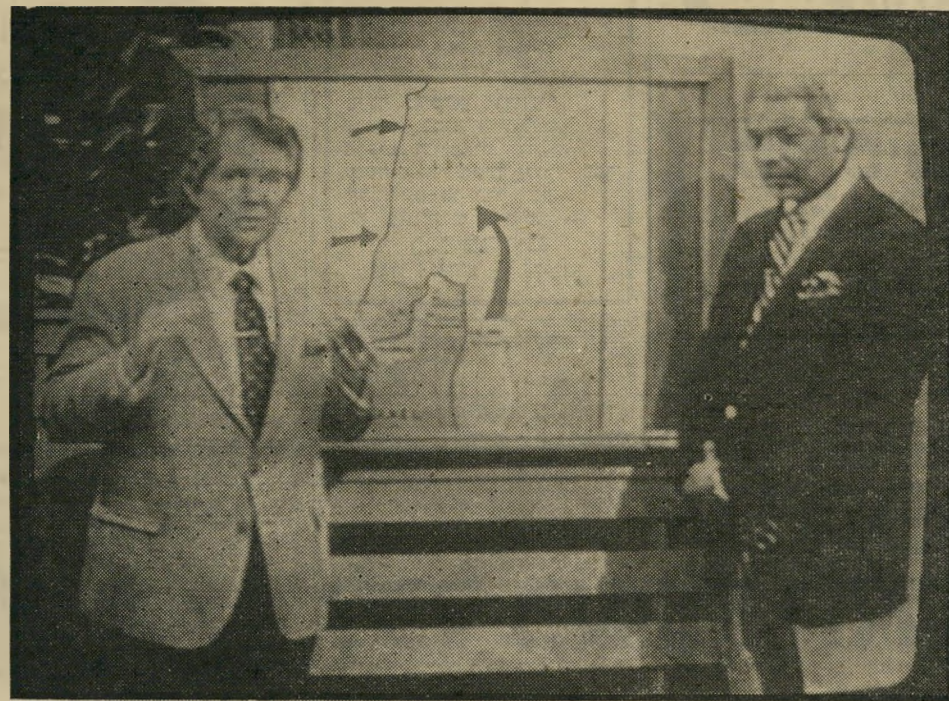
גלי צה"ל, שנערכה בבית ה" לוחם באפקה, פתחה חנה קורן את דבריה בטענה שמכל פינה בכתביהיד שהוגש לה בולטת תכונת הרכילות והחטטנות של הכותב, והיא אינה מסוגלת להתחיל בניחות. היא הסבירה שהזווית השמאלית של כותבי היד מעידה על תכונות. אברך, בעלת טור אישי בדיעות אחר

אלכס מסים יכלל בספרי השנה הבא של מי הוא מי בארצות-הברית. מסים, שחברת הייעוץ שלו לשיוק סרטים ב" רחבי העולם הפכה לחברה החמישית בגודלה בעולם, תוך ארבע שנים בלבד, נבחר על-ידי המערכת הכוללת בספר החשוב בכל שנה כ-500 אישים חדשים.

בנימין נתניהו

אחיו של יוני, חלל מיבצע-אנטבה, היה אורח מיוחד-טלוויזיה של רשת-השידור העצמאית של "מועדון ה-700", תנועה של נוצרים ימניים קנאים בארצות-הברית. באותו מישור, שהצטיין בנימה אוהדת למדיניותה של ממשלת-ישראל, כמו כל תעמולת הימין הנוצרי הקיצוני, הסביר פט רוברטסון, מנהיג התנועה, שישראל תתקוף בקרוב את אש"ף בלבנון, ואף הצדיק התקפה זו. הוא הסביר על גבי מפה (למטה), כיצד תתנהל המיתקפה. בנימין נתניהו, בוגר מינהל-עסקים, אמור להתמנות כציר כלכלי בשגרירות הישראלית בווינגטון,

חיוורת לחלוטין. כשיצאה מ" אחורי הפרגוד שהפריד בינה ובין הגרפולוגית חנה קורן! היא פלטה בועם: "אני המומה! אני בשוק! איך אומרים עלי שאני רכלנית?" אברך היתה נושא התוכנית תרגיל בחמש אצבעות, שבו מנתחים את כתבי ידה של אישיות מסוימת, מבלי שהגרפולוג יודע, לפני שסיים את קריאת הרו"ח שהכי, במי מדובר. בהקלטת התוכנית ל-

רונות, ישבה מאחורי הפרגוד, כך שחוק מקורן, כל הקהל ראה אותה. היא היתה עצבנית ביותר, ולא האזינה להמשך הניתוח שקלע לתכונות-אופי נוספות שלה. מפיקת התוכנית, ציפי גון-גרם, פנתה לקורן בסוף ההקלטה ושאלה אותה בפליאה: "מה, לפי כתביהיד לא ידעת מי זאת?"

מפיק ישראלית אחר, יעקב ("קובי") ייגר, התמנה כנשיאה של חברת-הסרטים של רופרט מורדוך, איל-העתור גות האוסטרלי, החולש על רשת של 185 עיתונים ברחבי העולם. וביניהם טיימס של לונדון, ניו-יורק פוסט, וילג' וייס ב" מנהטן, ניו-יורק מגזין ורשת 10 של הטלוויזיה האוסטרלית. חברת-הסרטים של מורדוך הי" מפיקה לא מכבר את הסרט

האוסטרלי המצליח, גליפולי. מנחם גולן ויורם גלובוס, צמד-המפיקים הישראלי, התקבלו לאיגוד חברות ההפקה-היושוק העצמאיות של ארצות-הברית. בישיבות מועד-צות-המנהלים הם יושבים לצידם של מסים, הנמנה על מייסדי האיגוד, רם ייך-אפרים, ש" היה חניכו של מסים בהשומר הצעיר, וישראל שקר, שהיה מנהל יומן-הרצליה בשנות ה" 50.

הכתב המדיני של הטל-וויזיה, אלימלך רם, גילה שאחד המודיעים שלו הוא שר, שהוא ידידו האישי. אך כאשר אותו שר אינו רוצה לספר על פרט זה או אחר משיבות-הממשלה, הוא אומר לרם: "אני נורא מצטער. אני יודע על מה מדובר, כי פשוט נרדמתי."

שחקני-ברידג' ישראלים שהודמנו לתחרות במונטה-קארלו, ושניצלו את ההזדמנות לבקר בקאזינו, ראו הצטופפות מסביב לאדם שהימר ליד אחד השולחנות. תחילה סברו שזהו שייח' מאחת מנסיכויות-הנפט, אך אז הכירו את פני האיש. היה זה הקבלן בצלאל מיו"ר רח"ל, שהרוויח בשלב מסויים כחצי מיליון פראנקים צרפתיים (כ-18 מיליון לירות), אך בהמ" שך המישחק הפסיד את הכל, ויותר.

מזכיר אירגון הסטודנטים חברה-הסדרות בתל-אביב, שאול רחבי, שמונה לאח"רונה לתפקידו, ממשיך במסורת משפחתית של עבודה ציבורית. שאול הוא נכדה של גולדה מאיר, והוא לומד היסטוריה כללית באוניברסיטת תל-אביב. לא בכל יום מודמן ל" צופי-התאטרון בארץ לראות את הבמאי יוסף מונרדי משחק במחזה פרייעטו, פינחס צ"ר קרבן, אחד משחקני המחזה החמישי, המוצג בבימתה, לא יכול היה להופיע בהצגה, ואת מקומו תפס מונדי, שזכה בתש"ר אות חמות בתום ההצגה.

כשנדרש יושבראש ה" איגוד הארצי של עיתונאי ישראל, לזי"יצחק הירושל"י, להתייחס לניסיון הממשלה להצר את רגלי העיתונות, הוא הזכיר את שבתת-המחאה ש" ערכו עיתונאי ישראל נגד ממשלתו של דוי אשכול, באמצע שנות ה-60, כאשר נחקק חוק לשון הרע. אתם צריכים לעלות על קברו של אשכול, אמר לידידו העיתוני גאים, ולבקש ממנו סליחה, מחילה וכפרה. על-יך שרכנו אז שבתה בעניין חופש-הביטוי, לעומת מה שנעשה היום, אז זה היה גרועדן עלי-אדמות!"

לשחקן הבימה שימעון כהן יש גירסה מעניינת ל" בעיה המעסיקה באחרונה את ראשי-הממשלה: "מי רצה את (חיים) ארלוזורוב? האין כניסה" של (מאיר) דיז"ל גוף."

רביסקד אמנון הלפר, ראש מדרג-הבילוש ביחידה ה" מרכזית שבמיטת תל-אביב, האחראי גם על משרת-המוסר שבמרחב, סיפר שהלהיטי כיום בקרב הוונות התל-אביביות הוא סרסורים ערביים. כשנשאל מה התבדל בינם לבין יהודים, חברי אותו המיקצוע, ענה: "לערבי יש סטייל, במקום להרביץ לי חברה שלו פעם ביום, הוא מרביץ לה פעם ביומיים."